

Leder

Av Anje Höper

I dette nummeret tar vi for oss prosjektarbeid i arbeidsmedisin som tema, med spesiell vekt på prosjekter I BHT. Men hva er egentlig prosjektarbeid?

Hvis man googler ordet, så trenger man ikke å lese mange linjer på sidene som kommer opp før man kan lese om viktigheten av metodisk rigiditet, behov for tid og metodekunnskap, samt lese ord som styringsgruppe, referansegruppe, milepæls- og fremdriftsplan – for ikke å glemme reklamen for den ene fantastiske programvaren etter den andre som er det du ABSOLUTT trenger for å lykkes med prosjektarbeidet ditt.

“Ramazzini-prisen” ble tidligere opprettet, der NAMF forsøkte på å få synliggjort prosjekter og stimulere til forskning i BHT. Det viste seg å være vanskelig å få frem kandidater til prisen som dermed ble nedlagt. Styret mistenkte at det var “litt dårlige kår” for å jobbe med forskning i mange BHTer. I en travel BHT-hverdag er det sjelden tid eller rom til å skrive omfattende prosjektbeskrivelser eller de store søknadene om verken penger eller etisk tillatelse. Dette utelukker i prinsippet mer eller mindre “vanlige” forskningsprosjekter, med mindre man har samarbeidspartnere som kan overta en del av dette arbeidet, eller en arbeids- eller oppdragsgiver som kan sette av tid og ressurser til dette. Morten Skandfer belyser denne problematikken i et refleksjonsnotat i dette nummeret.

Men spørsmålet er: Må det alltid være så stort og bombastisk? Og – med fare for å banne i kirken som universitetsansatt i forskerstilling – er det bare “hardcore” forskning som kan gi oss svar eller nyttige funn? Det gjøres mye arbeid rundt omkring der det kanskje bare er de som har vært involvert i som har fått det med seg før det går i glemmeboka eller før rapporten forsvinner I en skuff. Slik må det ikke være!

Ørn Terje Foss fremhever i sin artikkel

veiledningsoppgavene som et av eksemplene for nyttig prosjektarbeid som skal komme flere til gode ved å få publisert funnene i Ramazzini. Dette nummeret var tenkt som akkurat dette: for å sparke i gang en framtidig fast spalte der vi kan lese om noen sin veiledningsoppgave. Ørn Terje går så langt som at han ønsker plass til beskrivelse av 2-3 veiledningsoppgaver per utgave. Dette er noe som vi i redaksjonen hjertens gjerne vil støtte, men lurer på om er gjennomførbart: Bare det å fylle denne utgaven med bidrag har vært vanskelig å få til. Dette kan selvfølgelig ha mange grunner. En generell gjenganger er at de vi spør har det for travelt. Og dette tviler vi ikke på er sant, og tenker også er helt forståelig.

Gjør det til en obligatorisk del av veiledningsoppgaven å skrive en 1-2 siders sammenfatning som skal publiseres I Ramazzini.

Allikevel deler jeg oppfatningen om at kanskje terskelen er for høy til å sende ting inn til oss, om man føler at arbeidet man har gjort eller måten man skriver på ikke er “god nok”? Kanskje tenker man også at arbeidet ligger så langt tilbake i tid at det ikke er aktuelt lenger? Uansett, så vil jeg gjerne spille ballen tilbake: Gjør det til en obligatorisk del av veiledningsoppgaven å skrive en 1-2 siders sammenfatning som **skal** publiseres I Ramazzini. Da vil man forhindre både dobbeltarbeid for den som skal skrive, samt gjør det mer normalt at veiledningsoppgaver skal være noe som har en naturlig plass i Ramazzini!

Ørn Terje funderer på om en slags ærefrykt for personer med doktorgrad eller for de som sitter på de arbeidsmedisinske avdelingene, med bedre tid og (forsknings)ressurser ved hånden, kan være en av

Referanser:

1. Store Norske leksikon <https://snl.no/prosjekt> Lest 13.05.2022

grunnene at det kommer lite respons fra BHT. Hvis det er det, så må jeg bare minne på det Morten nevner i sin artikkel i dette nummeret: Det er BHT som står nærmest virksomheten og de ansatte, og det er her nye problemstillinger fanges opp.

Det er dere i BHT som sitter ved kilden og vet best hva som kan komme arbeidstakere og deres helse og sikkerhet til gode!

Vi trenger både smått og stort av kunnskap! Senest i

fjorårets siste nummer konkluderte Thor Eirik Eriksen med at "Den forskningsbaserte kunnskapen er viktig, den erfaringsbaserte er uunnværlig og utgjør en rik kilde til innsikter og ferdigheter, og pasientens fortellinger er en nøkkel i utforskningen av sammenhenger mellom faktorer i arbeidet og helse." I dette nummeret følger han opp med noen tanker om prosjektarbeid.

Så la oss bringe inn kunnskapen fra alle sider, på forskjellige måter! Dette vil nok ikke holde vann for å munne ut i en "meta-analyse" I den forstand at vi kan trekke bastante konklusjoner, men er allikevel - som Ørn Terje skriver - en måte å bringe faget vårt videre på og kan gi en bredere forståelse av ulike problemstillinger.